

fra visse bestemmelser i lov nr. 112 af 7. maj 1937 om hærens ordning samt i lov nr. 113 af 7. maj 1937 om søværnets ordning udover den ved lov nr. 532 af 22. december 1948 fastsatte forlængelse.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3673; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1321).

Ole Bjørn Kraft: Hr. formand, jeg henstiller, at vi venter med at behandle denne sag, til ministeren er kommet tilstede i salen.

Første næstformand (Arnth Jensen): Ministeren kommer nu tilstede.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Hansen (Kalundborg): Det har været en stående kliché ved forlængelsen af den midlertidige bemyndigelseslov at udtrykke håbet om, at det måtte være sidste gang, en sådan forlængelse foretoges. I fjor blev der endog givet dette håb en ganske kategorisk form. Når vi alligevel i dag står overfor en ny, men kun kortvarig forlængelse, har det sine gode grunde, som vi fra mit partis side fuldtud kan anerkende. Først de skandinaviske forsvarsforhandlinger og senere forhandlingerne om Atlantpagten og dens praktiske gennemførelse har så at sige med nødvendighed medført, at forsvarskommissionen ikke hidtil har kunnet gøre sit arbejde færdigt.

Det betyder imidlertid ikke, at kommissionen har ligget på den lade side, hvad jeg gerne benytter lejligheden til at understrege. Det er offentligheden bekendt, at kommissionen efter indgåelsen af Atlantpagten har grebet arbejdet an på den måde, at arbejdet er delegeret ud til forskellige underudvalg med hver sit område. Der er nedsat særlige udvalg for personalspørgsmål og for Folk og Værn, medens hovedlinien i den kommende ordning behandles af det såkaldte 5 mands udvalg under forsvarsministerens ledelse.

Af de oplysninger, der er tilgået offentligheden, fremgår det, at de linier, hvorefter man arbejder, peger frem mod ganske væsentlige ændringer og nydannelser i forsvarets organisation, ændringer og nydannelser, som tilsigter en enhed og effektivitet i forsvaret, som vi ikke tidligere har kendt, og som tillige så langt, det er praktisk muligt, vil imødekomme de krav om demokrativering, som med rette kan og må stilles i vore dage. Foruden effektiviteten er det grundlæggende synspunkt det, at vi må tilvejebringe en forsvarsordning, der ikke så meget bygger på den mekaniske robot-

agtige disciplin som på hver mands forståelse af, hvad det drejer sig om: forsvaret for vor ret til at leve som frie borgere i et frit samfund. Det er muligt, at traditioner, som har overlevet sig selv, går med i løbet, men dette vil vi fra vor side kun hilse med tilfredshed. Det er endelig klart, og det vil jeg gerne understrege, at vi ved opbygningsarbejdet må tage hensyn til det større forsvarsmæssige samarbejde, hvori Danmark nu er deltager.

En række forhold vort forsvar vedrørende er til stadighed genstand for offentlig omtale, og der er i denne forbindelse også rejst megen, delvis berettiget, kritik. Disse forhold indgår naturligvis i forsvarskommissionens overvejelser, og kommissionen er indstillet på, at så langt det er menneskeligt muligt og militært forsvarligt skal de forhold, som giver anledning til misfornøjelsen, rettes.

Når situationen er den, som jeg har forsøgt at skitsere med nogle bemærkninger, at arbejdet i forsvarskommissionen skrider rask frem, vil jeg for mit vedkommende finde det rettest ved denne lejlighed at afstå fra en nærmere diskussion om alle de problemer, som det foreliggende forslag iøvrigt kunne give anledning til at omtale, og jeg skal slutte med dels at tilsige mit partis medvirken til en hurtig gennemførelse af det foreliggende lovforslag og dels at udtrykke forvisningen om, at vi, inden denne rigsdagssamling slutter, vil være i gang med arbejdet på at give den nye forsvarsordning lovsform. Det er tiltrængt for landets skyld, og ikke mindst har såvel forswarets befalingsmænd som det indkaldte mandskab krav på, at deres forhold lægges i faste rammer.

Harald Petersen: Det er nu tredje gang, den højtærede minister søger om at få den militære bemyndigelseslov forlænget, og man må håbe, at det gamle mundheld får ret, at fjerde gang skal det ske. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) nys fremhævede, at begrundelsen for de tidligere søgte bemyndigelser hver gang har været den samme, nemlig den, at forsvarskommissionen endnu ikke var nået til afslutning af sit arbejde; men den egentlige årsag er jo den, at de udenrigs- og forsvarspolitiske perspektiver har ændret sig år for år med den virkning, at problemstillingen ved forswarets genopbygning i dag er en helt anden, end den var oprindeligt.

Da den højtærede minister i foråret 1948 søgte om en relativt kortvarig forlængelse,